

En vida vostra

Hem deixat de comptar en mesos el temps que fa que intentem ser, fer i encomanar cultura

El salt mortal és quàdruple: mitjà de comunicació, digital, de cultura i en català. "I amb un cinquè handicap: dirigit per una dona", em diu una de les poques dones que desafien l'estadística i ocupen un càrrec dels que requereixen despatx.

Els obstacles hi són, per descomptat. Però la il·lusió per superar-los, també. Muntar una revista sobre agricultura ecològica no em motivava ni poc ni gaire, tot i que un amic em va intentar convèncer que el mitjà digital amb futur era aquest.

Hem deixat de comptar en mesos el temps que fa que intentem ser, fer i encomanar cultura. Ja hem fet un any, encara que sembli mentida. Seguim avançant cap a un horitzó que es manté incert, però cada cop sou més els qui ens acompanyeu en aquest trajecte.

Per Sant Jordi del 2014, quan Catorze (<http://www.catorze.cat>) tot just acabava de néixer, l'Imma Monsó ens va regalar un conte inèdit (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/137/tres/cada>) . Un relat que va escriure arran d'un record remogut durant una conversa (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/122/imma/monso/sempre/penso/no/em/llegira/ningu>) sense pressa de les que tant ens agrada publicar, malgrat la feinada d'haver de transcriure-les. Allò va ser un bon indicatiu: si l'Imma ens regalava un conte -una generositat que a la seva agència literària els va costar d'entendre-, volia dir que Catorze tenia un sentit, una raó de ser.

N'han vingut més, de regals. I d'alegries compartides. Fins i tot ens ha tocat de prop la intempèrie moral: un trosset de Catorze es va quedar per sempre (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/839/abocarem/potser/paraules/ja/escrites>) dins l'avió estavellat als Alps. Passen coses precioses i coses terribles, en un any.

Em recordo el març del 2014, en un estudi de gravació amb la Sílvia Bel (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/341/silvia/bel/pais/sense/cultura/selva>) , i amb en Joan Dausà (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/185/joan/dausa/no/si/seguir/fent/musica>) al telèfon: "Per què he d'estrenar una cançó en exclusiva en un mitjà nou com Catorze?", em preguntava ell. "I per què no?", li responia jo, enamorada de com sonava *On seràs demà?* (<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/61/canco/joan/dausa/neix/amb/nosaltres>) i entestada a demostrar que sumant complicitats podríem tocar la lluna.

Tenim la sort immensa de comptar amb un il·lustrador de capçalera com l'Ignasi Blanch, que cada setmana ens fa un dibuix preciós per a la seva secció Gent del Catorze (<http://catorze.naciodigital.cat/noticies/884>) . Si aquest magazín fa tan bona cara és en bona part gràcies als personatges de l'Ignasi. Uns personatges que s'han vestit de dol quan ha calgut i que ara s'han eixugat les llàgrimes per celebrar amb flors i somriures i focs artificials el primer aniversari de Catorze.

Aquell costum de respondre "en vida vostra" quan et desitgen per molts anys és aquí del tot escaient. Catorze no seria res de res si no hi fóssiu vosaltres a l'altre costat.

Il·lustració: Ignasi Blanch

Il·lustració: Ignasi Blanch